ବିଜୟ କୁମାର ଅଗରୱାଲା ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ଅଗଷ୍ଟ 1, 1996

[ଏ. ଏମ୍. ଅହମଦି, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦ୍ୱୟ]

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1955:

ଧାରା 3 (2) (d) ଏବଂ 7 - ଓଡ଼ିଶା ଚାଉଳ ଏବଂ ଧାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1965 - ଧାରା 2 (b) ଏବଂ 3 - ବ୍ୟବସାୟୀ - ଲାଇସେନ୍ସ - କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣରୁ ଅଧିକ ଚାଉଳ/ଧାନ 'ଗଚ୍ଛିତ' କରନ୍ତି, ଖଣ୍ଡ 3 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଡିଲର ଭାବେ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଖଣ୍ଡ 3 (1) ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଲାଇସେନ୍ସ ଅଧୀନରେ ଏବଂ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି -'ଗଚ୍ଛିତ ଦ୍ରବ୍ୟ 'ଏବଂ 'ମହଜୁଦ'- ଏହାର ଅର୍ଥ -ଯେଉଁଠାରେ ପରିବହନ ସମୟରେ ଦ୍ରବ୍ୟଟି ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥାଏ - ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଟ୍ରକରେ କେବଳ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବହନ ଖଣ୍ଡ 3 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗଚ୍ଛିତ କରିବା ପରି ହେବନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯାନଟି ଗଚ୍ଛିତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, ତେବେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ - ଆହୁରି କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ।

ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା:

ଦଣ୍ଡ ବିଧି - ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସମ୍ଭବ, ଯାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାଏ, ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯିବ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ : 'ଗଚ୍ଛିତ' ଏବଂ 'ମହଜୁଦ' - ଏହାର ଅର୍ଥ - ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଚାଉଳ ଏବଂ ଧାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଧାନ ପରିବହନ କରି ଟ୍ରକରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଯେହେତୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ 'ମହଜୁଦ' ସ୍ୱଭାବର ଥିଲା, ଯାହା ପାଇଁ ଏକ ବୈଧ ଲାଇସେନ୍ସ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆବେଦନରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରିବହନ ସମୟରେ ଏକ ଟ୍ରକରେ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଝେଇ ହୋଇଥିବା ଧାନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ମହଜୁଦ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ଗଚ୍ଛିତ' ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ । ଏକ ଚଳନ୍ତା ଯାନରେ ପରିବହନ କରିବା 'ମହଜୁଦ'

ସ୍ୱଭାବର ଥିଲା ବୋଲି ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାୟ ଦେଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଛନ୍ତି: **1.1.** ଅଭିଧାନର ଅର୍ଥ ସୂଚିତ କରେ ଯେ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ରେ ଧାରାବାହିକତାର ଏକ ଉପାଦାନ ଅଛି କାରଣ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିବା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର କୌଣସି ଦିନରେ ଏପରିକି କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା । ଯଦି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଗୋଦାମରେ ରଖାଯାଏ କିମ୍ବା ମହଜୁଦ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ 'ମହଜୁଦ' କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରିବ । ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିକୁ ଭଣ୍ଡାର ଘର ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏକ ଯାନକୁ 'ଭଣ୍ଡାର' ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଏକ ଗାଡ଼ିରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିଷୟ ହେବ । ଏକ ଯାନରେ ସାମଗ୍ରୀ ବହନ କରିବା ବାସ୍ତବରେ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଏକ ଯାନ ଏକ ଭଣ୍ଡାର ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ପରିବହନ ଅର୍ଥ ସଂରକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **3 (2) (d)** 'ମହଜୁଦ' ଏବଂ 'ପରିବହନ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରେ, ଯାହା ଲାଇସେନ୍ସ, ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **3** ର ମଞ୍ଜୁରି ମଧ୍ୟରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ ପରିବହନକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧ କରିପାରେ ।

1.2. ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଯାନଟି କେବଳ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କିମ୍ବା ଏପରିକି ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବା ପରି 'ସଂରକ୍ଷଣ' ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଚଳନ୍ତା ଟ୍ରକରେ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳିବାର କେବଳ ତଥ୍ୟ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ 'ସଂରକ୍ଷଣ' କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ (ଯେତେବେଳେ ଗଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ ଥିଲା) ଏକ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରେ ।

ବଳଭଦ୍ର ରାଜ ଗୁରୁ ମହାପାତ୍ର ବନାମ *ରାଜ୍ୟ,* **AIR (1954)** ଓଡ଼ିଶା **95** କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରେମ ବାହାଦୁର ବନାମ *ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ, (1978)* **Crl. L J 683,** ଅନୁମୋଦିତ ।

2. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ 'ସଂରକ୍ଷଣ' କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିମାଣରୁ ଅଧିକ ଧାନ ସହିତ ଟ୍ରକରେ ଯାତାୟତ କରିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ତାହା ନିଜସ୍ୱ ଭାବରେ ସାମଗ୍ରୀର 'ସଂରକ୍ଷଣ' ହୋଇନଥିବାରୁ ସେଗୁଡିକ ଆଦେଶର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେମାନେ ଅଧିନିୟମ **7** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଏସ୍. କେ. ଅମୀର ବନାମ *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ,* [1974] **3 SCR 84** ଏବଂ *ସ୍ୱନ୍ତ୍ରାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ,* **[1974] 3 SCR 287**, ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶିତ ।

3. ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନର ସାଧାରଣ ନିୟମ । ଅପରାଧିକ ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ପ୍ରେମ ବାହାଦୂରଙ୍କ* ମାମଲାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ମତ ସହିତ ସହମତ ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରେମ ବାହାଦୁର **ବନାମ** *ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ,* **AIR (1978) Crl. L. J 683, ଅନୁମୋଦିତ ।**

ତୋଲାରାମ ରେଲୁମାଲ **ବନାମ** *ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ* **AIR (1954) SC 496;** *ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ* **ବନାମ** *ସି. ବି. ଆଇ. ମାଧ୍ୟମରେ* ରାଜ୍ୟ, **JT (1994) 5 SC 225 ଏବଂ** *ନିରଞ୍ଜନ ସିଂହ କରମ ସିଂହ ପଞ୍ଜାବୀ* **ବନାମ** *ଜିତେନ୍ଦ୍ର ଭୀମରାଜ ବିଜୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1990] 4 SCC 76 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 770/1996 ଇତ୍ୟାଦି ।

Crl. R. ସଂଖ୍ୟା 50/1984 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 12.12.88 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 770/96 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବି. କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ, ସନ୍ଦୀପ ନାରାୟଣ, ୱାଇ. ମାଥୁର ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 771/96 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୟୁ. ଆର. ଲଳିତ, ଏଲ. କେ. ପାଣ୍ଡେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅହମଦିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଧାରା 3 (1) (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' କୁହାଯାଏ) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ଯୋଗାଣ ବଜାୟ ରଖିବା କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି କରିବା କିମ୍ବା ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ଉପଲବ୍ଧତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ସମୀଚୀନ, ତେବେ ଏହା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉତ୍ପାଦନ, ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବ । ଧାରା 3 (2) (d) ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଏହି ଆଦେଶ, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ* ଲାଇସେନ୍ସ, ଅନୁମତିପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିବହନ, ବିତରଣ, ନିଷ୍ପାଦନ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଉପଭୋଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରେ । ଆମେ ଧାରା 3 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶର ସଠିକ୍ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରିବା ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଅଛି:

"3. ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ଉତ୍ପାଦନ, ଯୋଗାଣ, ବିତରଣ ଇତ୍ୟାଦି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ।-

(1) XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

(2) ଉପଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାର ବ୍ୟାପକତା ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ନକରି, ଏହା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରେ -

(a) XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

(b) XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

(c) XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

(d) କୌଣସି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିବହନ, ବିତରଣ, ନିଷ୍ପାଦନ, ଅଧିଗ୍ରହଣ, ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରକୁ ଲାଇସେନ୍ସ, ଅନୁମତିପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା;

(e) XXXX XXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

(f) XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ କରିଥାଏ ।

1965 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 29 ତାରିଖରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଓଡ଼ିଶା ଚାଉଳ ଏବଂ ଧାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1965 (ଏହା ପରେ 'ଆଦେଶ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 3 ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାହା ନିମ୍ନରେ ପୁନଃଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି :

"3. ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ (1) ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ଅଧୀନରେ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସାୟୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ସରକାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, କୌଣସି ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଉପ-ଖଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବେ ।

(2) ଏହି ଖଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସୀମା ଅଞ୍ଚଳକୁ ବାଦ ଦେଇ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଦଶ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ କିମ୍ବା ଚାଉଳ ଏବଂ ଧାନ ଉଭୟ ଏବଂ ସୀମା ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ଏହାର ବିପରୀତ ପ୍ରମାଣିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲରୁ ଅଧିକ ଗଚ୍ଛିତ ରଖନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ଖଣ୍ଡ 2 (b) ରେ 'ବ୍ୟବସାୟୀ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି :

"2 (b) 'ବ୍ୟବସାୟୀ' ଅର୍ଥ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପାଇକାରୀ ପରିମାଣରେ ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ କିମ୍ବା ଚାଉଳ ଏବଂ ଧାନ ଉଭୟକୁ କ୍ରୟ, ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି:

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯଦି ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଚାଷୀ କିମ୍ବା ଜମିଦାର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା କିମ୍ବା ମାଲିକାନାଧୀନ ଜମିର ଉତ୍ପାଦ ଧାନ କିମ୍ବା ଚାଉଳ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବେ ନାହିଁ ।"

1980 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 22 ତାରିଖରେ C.S.O. ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଣ ନିରୀକ୍ଷକ ହାଟ୍ ମୁନିଗୁଡା ନିକଟରେ ଡ୍ୟୁଟି କରୁଥିବା ବେଳେ ଟ୍ରକ୍ ନଂ. ORR 2511 କୁ ଅଟକାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ବିଜୟ କୁମାର ଅଗ୍ରୱାଲାଙ୍କୁ 124 ବସ୍ତା ଧାନ ନେଇ ଟ୍ରକରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ 'ମହଜୁଦ' ସ୍ୱଭାବର ଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ଏକ ବୈଧ ଲାଇସେନ୍ସ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା, ସେ ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆବେଦନରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା; ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ପରିବହନ ସମୟରେ ଏକ ଟ୍ରକରେ ଅନୁମୋଦିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଝେଇ ହୋଇଥିବା ଧାନ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ମହଜୁଦ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ । ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଇନକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଡିସେମ୍ବର 12, 1988 ର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଚଳନ୍ତା ଯାନ କିମ୍ବା ବାହିକାରେ ପରିବହନ କରିବା 'ମହଜୁଦ' ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ । ସେହିଦିନ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଗଦୀଶ ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଟ୍ରକ୍ ନଂ. ORR 2262 ରେ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ପରିମାଣରୁ ଅଧିକ ଧାନ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସମାନ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଏକ ବୃହତ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମତଃ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ଡିସେମ୍ବର 12, 1988 ର ରାୟ ପରେ, ସମାନ ରାୟ ଅନୁସରଣରେ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନଭେମ୍ବର 7, 1989 ର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଭୟ ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଠିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ସମାନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଚଳନ୍ତା ଯାନରେ ମିଳୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଆଦେଶର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ମହଜୁଦ' ଥିଲା କି ନାହିଁ ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଆମେ ଦୁଇଟି ନ୍ୟାୟିକ ମତ ପାଇଥାଉ: ଗୋଟିଏ ହେଉଛି *ବଳଭଦ୍ର ରାଜ ଗୁରୁ ମହାପାତ୍ର* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ* AIR 1954 ଓଡ଼ିଶା 95 ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ଟ୍ରକରେ ପରିବହନ ହେଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଓଡ଼ିଶା ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1947 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ମହଜୁଦ' ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି *ପ୍ରେମ ବାହାଦୂର* ବନାମ *ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ*, AIR (1978) Crl. L. J. 683 ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚଳନ୍ତା ଗାଡ଼ିରେ ଚାଉଳ ରଖିବା ଓଡ଼ିଶା ଚାଉଳ

ଏବଂ ଧାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1965 ଅନୁଯାୟୀ 'ମହଜୁଦ' ନୁହେଁ । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିବା 1988 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 12 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ତଥା *ବଳଭଦ୍ର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାୟ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ କି *ପ୍ରେମ ବାହାଦୂର* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସବୁ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ବଳଭଦ୍ର ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗାଣ (ଅସ୍ଥାୟୀ କ୍ଷମତା) ଅଧିନିୟମ, 1946 ର ଧାରା 3 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1947 ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ III (1) 1965ର ଆଦେଶ ସହିତ ବହୁଳ ଭାବରେ ସମାନ ଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ପଠନ କରାଯାଏ :

> " III (1) - କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ପାଇକାରୀ ପରିମାଣରେ କ୍ରୟ, ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ ସହିତ ଜଡିତ କୌଣସି ଉପକ୍ରମରେ ନିୟୋଜିତ ହେବେ ନାହିଁ :
>
> XXXX XXXX XXXX XXXX
>
> *ବ୍ୟାଖ୍ୟା (2)*- ଏହି ଖଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ 20 ମାନକ ମାଉଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ମୁଗ ଏବଂ ବିରି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟକୁ 50 ମାନକ ମାଉଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଯଦି ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ ପ୍ରମାଣ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ" ।

ଏହି ମାମଲାରେ ସମାନ ତଥ୍ୟ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଟ୍ରକରେ ପରିବହନ ସମୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିବା 'ମହଜୁଦ' ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଥାଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ବିକ୍ରେତା ଏକ ଜାହାଜରେ ବିକ୍ରୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ବହନ କରୁଥାଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ରାସ୍ତାରେ ବିକ୍ରି କରୁଥାଇପାରନ୍ତି ।" ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଭଳି ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏକ ଟ୍ରକରେ ରଖିବା 'ସଂରକ୍ଷଣ' କରିବା ଭଳି ହେବ ।

ସେହି ସମାନ କାରଣ ପାଇଁ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ଚଳନ୍ତା ଯାନ କିମ୍ବା ଜାହାଜରେ ପରିବହନ, ଆଦେଶର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ମହଜୁଦ' ସହିତ ସମାନ ହେବ ।

ଅପରପକ୍ଷରେ, *ବଳଭଦ୍ର* ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି, *ପ୍ରେମ ବାହାଦୂର* ମାମଲାର ରାୟ 'ମହଜୁଦ' ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ *ଏବଂ* ଏହା କିଛି ସମୟ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଦଖଲ ବିସ୍ତାରର ପରିକଳ୍ପନା କରେ ଏବଂ ପରିବହନରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥାଏ ।

ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, 'ସଂରକ୍ଷଣ' ଶବ୍ଦର ଅଭିଧାନିକ ଅର୍ଥକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ସାର୍ଥକ ହେବ । Black’s Law ଶବ୍ଦକୋଷରେ ଏକ କ୍ରିୟା ଭାବରେ 'ଷ୍ଟୋର୍' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି:

"ସୁରକ୍ଷିତ ହେପାଜତ ପାଇଁ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବା, ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟର ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ବିତରଣ କରାଯିବା, ଯେଉଁଠାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଜମା କରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଏବଂ ଉପଭୋଗ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ନୁହେଁ ।"

ୱେବଷ୍ଟରଙ୍କ ବିସ୍ତୃତ ଅଭିଧାନ (ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସଂସ୍କରଣ) ରେ ଏକ ସକର୍ମକ କ୍ରିୟା ଭାବରେ 'ଷ୍ଟୋର୍' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି :

"(1) ଭବିଷ୍ୟତର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖିବା; ଜମା କରିବା (2) ପ୍ରଦାନ କରିବା କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ କରିବା (3) ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଗୋଦାମ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଜମା ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।"

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଅଭିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସକର୍ମକ କ୍ରିୟା ଭାବରେ 'ଷ୍ଟୋର୍' ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ :

"ଷ୍ଟୋର୍ 8 v.t. ମହଜୁଦ ରଖନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିଛି ଉପଯୋଗୀ ସହିତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାନ୍ତୁ (ସାଧାରଣତଃ ଜ୍ଞାନ ସହିତ କିମ୍ବା ଏହିପରି; ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ତଥ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତୁ; ଏକ ସୁଗଚ୍ଛିତ ସ୍ମୃତି) । 9. ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା, ଜମା ରଖିବା କିମ୍ବା ଦୂରରେ ରଖିବା ; ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଗୋଦାମରେ ଜମା (ଆସବାବପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି) । 10. (ଗୋଦାମ) ଧରିବା, ରଖିବା, ଧାରଣ କରିବା, ଭଣ୍ଡାର ଘର (12 ମାସର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏକକ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚୟ କରିପାରିବ)" ।

ଅଭିଧାନର ଅର୍ଥଗୁଡିକ ସୂଚିତ କରେ ଯେ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ରେ ଧାରାବାହିକତାର ଏକ ଉପାଦାନ ଅଛି କାରଣ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିବା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର କୌଣସି ଦିବସରେ, ଏପରିକି କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା । ଯଦି କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଗୋଦାମରେ ରଖାଯାଏ କିମ୍ବା ଭଣ୍ଡାର କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ 'ମହଜୁଦ ରଖିବା' କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରିବ । ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ଘର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ଯାନକୁ ଏକ 'ଷ୍ଟୋର୍' ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା କି କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଏକ ଗାଡ଼ିରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିଷୟ ହେବ । ଏକ ଯାନରେ ସାମଗ୍ରୀ ବହନ କରିବା ଆପେଆପେ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦିଓ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଏକ ଯାନ ଏକ ଷ୍ଟୋର୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ପରିବହନ ଅର୍ଥ ସଂରକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ରାୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (2) (d) 'ମହଜୁଦ' ଏବଂ 'ପରିବହନ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ ଯାହା ଲାଇସେନ୍ସ, ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ର ମଞ୍ଜୁରି ମଧ୍ୟରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ ପରିବହନକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧ କରିପାରେ । ଏହି ଆଦେଶର ପ୍ରଣେତାମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ବାସ୍ତବରେ 'ପରିବହନ" ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ଥିଲା କି ? ଯାନଟି କେବଳ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କିମ୍ବା ଏପରିକି ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବା ପରି 'ସଂରକ୍ଷଣ' ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ସକରାତ୍ମକ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା କଷ୍ଟକର ।

ଏବେ ଆସନ୍ତୁ *ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା । ରାୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରିଛି :

"ଏପରି ଏକ ମାମଲା ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ବିକ୍ରେତା ଏକ ଯାନରେ ବିକ୍ରୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ବହନ କରୁଥାଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗରେ ବିକ୍ରୟ କରୁଥାଇପାରନ୍ତି । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଚ୍ଛିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବି ଯେ ଟ୍ରକରେ ମିଳିଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହଜୁଦ ଥିଲା .... ଉଭୟ ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମାଡ୍ରାସ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ କରୁଥିଲେ ।"

ଷ୍ଟେସନରୁ ଷ୍ଟେସନକୁ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀ ବହନ କରୁଥିବା ଜଣେ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ କାଳ୍ପନିକ ତଥ୍ୟ-ସ୍ଥିତି, *ରାସ୍ତାରେ* ଷ୍ଟେସନରେ ଅଟକିବା ସୂଚିତ କରିପାରେ ଯେ ଯାନ କିମ୍ବା ବାହିକା 'ମହଜୁଦ' ତଥା 'ପରିବହନ' ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଏଭଳି ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ସେଥିପାଇଁ *ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ କରୁଥିଲା ।

ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନର ସାଧାରଣ ନିୟମ । *ତୋଲାରାମ* ବନାମ *ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ,* AIR (1954) SC 496 ରେ 498-499 ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମହାଜନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରେ ଏହି ନିୟମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ:

"ଯଦି ଦୁଇଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ରଖାଯାଇପାରିବ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରଜାକୁ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତକରେ । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।"

ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ସି. ବି. ଆଇ., ବମ୍ବେ ଜରିଆରେ,* JT (1994) 5 SC 225 ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନୀତି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା *ନିରଞ୍ଜନ ସିଂହ କରମ ସିଂହ ପଞ୍ଜାବୀ* ବନାମ *ଜିତେନ୍ଦ୍ର ଭୀମରାଜ ବିଜୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1990] 4 SCC 76 ରେ 86 ମାମଲାରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିୟମର ପୂର୍ବ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲା ।

"ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆଇନ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡାତ୍ମକ ପରିଣାମ ସହିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆସିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଆଇନର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ, ସେମାନେ ବିଧାନର ଭାଷାକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ନିୟୋଜିତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ" ।

ଅପରାଧିକ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମ ଏବଂ ଆଦେଶ ଓ ଅଧିନିୟମର ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ନିଜକୁ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ ମତ ସହିତ ସହମତ ଦେଖୁଛୁ, ଯେପରି ସେ ସେତେବେଳେ *ପ୍ରେମ ବାହାଦୁରଙ୍କ* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ କହିଥିଲେ :

ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ଦଖଲରେ ରଖିବାକୁ ଓଡ଼ିଶା ଆଦେଶ ଅପରାଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେନାହିଁ । ତେବେ, ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଏକ ଅପରାଧ କରାଯାଇଛି । "ଅଧିକୃତ" ଏବଂ "ମହଜୁଦ" ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଉପାଦାନ ସାଧାରଣ

ହୋଇପାରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା କହିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ମହଜୁଦର ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦଖଲ ରହିବ । ତଥାପି, ସମସ୍ତ ଦଖଲ ମହଜୁଦ ସ୍ୱଭାବର ହୋଇନପାରେ । ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ "ମହଜୁଦ" ଅର୍ଥ ନିରନ୍ତର ଦଖଲ ଧାରଣାକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏଥିରେ କିଛି ସମୟ ଧରି ବିସ୍ତାର ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରର ଧାରାବାହିକତାର ଏକ ଉପାଦାନ ଅଛି ଏବଂ ଏହି ଧାରଣା ମହଜୁଦର ଏକ ନିୟମିତ ସ୍ଥାନ ସହିତ ଜଡିତ । ଏକ ଚଳନ୍ତା ଯାନରେ ପରିବହନ ଓଡ଼ିଶା ଆଦେଶର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସଂରକ୍ଷଣ ନୁହେଁ ।"

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକ ଟ୍ରକକୁ ଏକ ଷ୍ଟୋର୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକ ଚଳନ୍ତା ଟ୍ରକରେ ମିଳିଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ କରିବ ଯେ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ 'ଗଚ୍ଛିତ' କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ (ଯେତେବେଳେ ଗଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଧାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା) ଏକ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଥାଏ, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ *ଏସ୍. କେ. ଅମୀର* ବନାମ *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ*, [1974] 3 SCR 84 ଏବଂ *ସ୍ୱନ୍ତାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ*, [1974] 3 SCR 287 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଟି ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ହେବ । *ଏସ୍. କେ. ଅମୀର* ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଏକ ପାର୍ସଲ୍ *ଗ୍ରହଣ କରିବାର ତୁରନ୍ତ* ପରେ ଜଣେ ରେଳ କନେଷ୍ଟବଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପାର୍ସଲ୍ ରେ ଏକ ଶାମକ ପ୍ରକୃତିର 95,000 କ୍ୟାପସୁଲ ଥିଲା ଯାହା ସାଧାରଣତଃ "ଲାଲ୍ ପରୀ" ନାମକ ନିଶା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଆବେଦନକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତ) ଲାଇସେନ୍ସ ବିନା "ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ" ଔଷଧକୁ "ଗଚ୍ଛିତ" ରଖିଥିବାରୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଡ୍ରଗ୍ସ ଏବଂ କସମେଟିକ୍ସ ଅଧିନିୟମ, 1940 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ଥିଲା । ଔଷଧ ଏବଂ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ଅଧିନିୟମରେ 'ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ତାହା ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ସଂରକ୍ଷଣ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ପୃଥକ, ଏତଦଭିନ୍ନ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଉଭୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଔଷଧକୁ ଗଚ୍ଛିତ ରଖିଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ 95,000 ରୁ ଅଧିକ କ୍ୟାପସୁଲ ରଖିଥିବାର ମିଳିଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ନୂତନ ତର୍କ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଔଷଧ ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ 'ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ' ବୋଲି ନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଫେରିବାଲାମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଜିନିଷ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ରଖନ୍ତି । *ଏସ. କେ. ଅମୀରଙ୍କ* ମାମଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ସମସ୍ୟା ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆମେ ନେବାକୁ ଥିବା ମତ ସହିତ ମତଭେଦ ନାହିଁ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ *ସ୍ୱନ୍ତରାଜ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, (ଉପରୋକ୍ତ) କେବଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ଯେ ଔଷଧର ଅସ୍ଥାୟୀ ସଂରକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଔଷଧ ଏବଂ ପ୍ରସାଧନ ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ "ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏହି ରାୟର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ 'ଗଚ୍ଛିତ' କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିମାଣଠାରୁ ଅଧିକ ଧାନ ସହିତ ଟ୍ରକରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ତାହା ନିଜସ୍ୱ ଭାବରେ ସାମଗ୍ରୀର 'ସଂରକ୍ଷଣ' ହେବନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେଗୁଡିକ ଆଦେଶର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ ନୁହଁନ୍ତି । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନନାମା ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଆର୍.ପି.ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।